25-N, Día Internacional per a l'Eliminació de la Violència envers les Dones

NO ÉS AMOR, ÉS VIOLÈNCIA: les famílies que ells volen; les dones que no volem ser

Aquest 25 de Novembre, Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència envers les Dones, des de CCOO de Catalunya volem posar el focus en un element que és comú a moltes de les violències masclistes: la seva normalització.

Les violències contra les dones no apareixen del no-res. Es construeixen i es legitimen en una societat que, massa sovint, ens ha ensenyat a confondre control amb preocupació, possessió amb amor, gelosia amb passió, insistència amb seducció i dominació amb desig.

No són violències noves. El que canvia són els canals, els llenguatges i les formes amb què es presenten. I afecten tant dones joves com dones grans.

Perquè controlar no és estimar. Insistir no és seduir. Humiliar no és desitjar. No és amor. És violència.

El terreny sobre el qual creixen les violències és la desigualtat. Per això, no podem parlar de llibertat sense preguntar-nos també en quines condicions materials, socials i econòmiques exercim aquesta llibertat.

Fa quatre anys va entrar en vigor la Llei orgànica 10/2022, de garantia integral de la llibertat sexual, i situa el consentiment en el centre de la protecció de la llibertat sexual i considera violència sexual qualsevol acte de naturalesa sexual no consentit o que condicioni el lliure desenvolupament de la vida sexual, també en l'àmbit digital.

El pas del "no és no" al "només sí és sí" va suposar un canvi essencial: deixar de preguntar què havia fet una dona per evitar l'agressió i posar el focus sobre qui exerceix la violència. Des del feminisme, però, hem d'anar més enllà.

La llibertat sexual de les dones no es pot limitar a consentir o a rebutjar el desig masculí i esdevenir, doncs, un mer subjecte passiu. Les dones també desitgem. També decidim. També prenem la iniciativa.

El consentiment és imprescindible. Però una societat realment igualitària ha d'aspirar també a relacions basades en el desig, la reciprocitat, l'autonomia i el reconeixement mutu.

Si només preguntem si una dona va consentir, correm el risc de continuar situant-la com aquella que accepta o rebutja una proposta formulada per un altre. Posar també el desig de les dones al centre significa reconèixer-nos com a subjectes plens de la nostra sexualitat.

Determinades expressions del *dark romance* (festeig obscur) poden reproduir imaginaris en els quals el control, l'assetjament, la possessió o la dominació masculina apareixen erotitzats o presentats com a expressions d'amor.

I aquesta batalla cultural avui també es disputa en nous espais.

En el camí cap a les pròximes eleccions generals, aquesta disputa també és política. La dreta i la ultradreta qüestionen les polítiques d'igualtat i la lluita contra les violències masclistes deslegitimant i intentant fer retrocedir les eines, amb l'objectiu d'implementar un model que deixa les dones més desprotegides i amb menys autonomia. Patriarcat i capital, de bracet del neoliberalisme, imposen una mateixa lògica: menys drets, més precarietat i menys recursos públics per sostenir la vida. Defensar els drets de les dones és també defensar la democràcia i les condicions materials per viure lliures de violència.

Les xarxes socials, determinats continguts pornogràfics, els algoritmes que amplifiquen continguts cada vegada més extrems o fenòmens culturals com determinades expressions del *dark romance* (festeig obscur) poden reproduir imaginaris en els quals el control, l'assetjament, la possessió o la dominació masculina apareixen erotitzats o presentats com a expressions d'amor.

El feminisme no culpabilitza les dones pel que llegeixen, miren o consumeixen. Analitza críticament els imaginaris que una societat produeix i normalitza, especialment quan converteixen la desigualtat en entreteniment, desig o negoci.

Un negoci en el qual la mercantilització sexual de les dones normalitza la violència masclista.

Aquest sindicat ha establert congressualment la necessitat d'avançar cap a l'abolició de la prostitució, actuant també sobre les causes econòmiques i socials que empenyen moltes dones a exercir-la, garantint-los alternatives, drets, protecció i reparació, i impulsant polítiques que penalitzin els consumidors. El nostre Pla d'acció vincula explícitament prostitució, desigualtat, explotació sexual i biaix de classe, perquè el cos de les dones no és una mercaderia i la desigualtat econòmica no pot convertir-se en una via d'accés sexual als nostres cossos ni a la llar ni a la societat ni als centres de treball.

Perquè allò que fora de la feina es presenta com una broma, una insistència o una forma de seducció es pot convertir en assetjament sexual, intimidació o abús de poder: comentaris sobre el cos, bromes sexuals, missatges insistents, conductes sexuals no desitjades, violències digitals o l'aprofitament d'una posició jeràrquica.

No és el mateix una conducta entre persones que ocupen posicions equivalents que aquella que exerceix qui pot decidir sobre un contracte, una promoció, un horari, una renovació o una carrera professional.

Per això, les empreses no es poden limitar a reaccionar quan l'assetjament ja s'ha produït: prevenir també significa construir entorns laborals en els quals les violències contra les dones siguin identificades, rebutjades i abordades des del primer moment.

Necessitem protocols negociats amb la representació legal de les persones treballadores, coneguts per les plantilles i registrats públicament, amb garanties de participació sindical tant en la negociació com en els procediments d'investigació.

Però també cal que les empreses siguin espais de prevenció, detecció i protecció davant les violències masclistes que les treballadores pateixen fora de la feina. La violència té conseqüències laborals: absències, canvis de domicili, necessitat de protecció, afectacions sobre la salut, dificultats econòmiques o interrupcions de les trajectòries professionals.

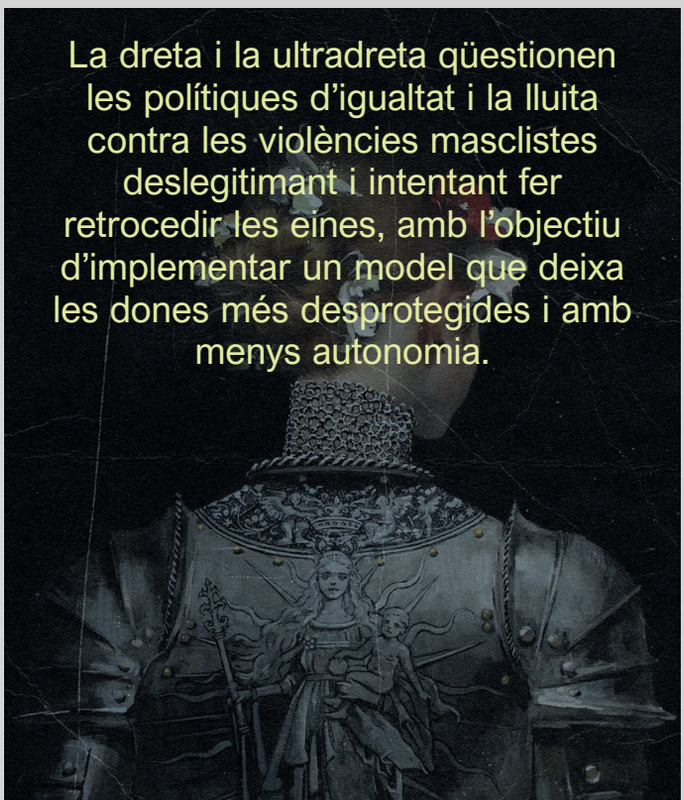

Per això, des de CCOO de Catalunya, com a sindicat feminista, reivindiquem:

- **Una negociació col·lectiva feminista, que incorpori la prevenció i l'abordatge de les violències masclistes en convenis, plans d'igualtat i acords d'empresa.**
- **Protocols d'assetjament sexual i per raó de sexe negociats, efectius, coneguts i accessibles, amb participació de la representació sindical, registre públic i garanties per a les dones afectades.**
- **Protocols i mesures que permetin detectar les violències masclistes que pateixen les treballadores, encara que es produeixin fora de l'empresa, i activar mecanismes de detecció, protecció, acompanyament i garantia i millora dels seus drets laborals.**
- **Formació i sensibilització per a tota la plantilla, especialment per a comandaments, direccions, recursos humans i persones responsables de la prevenció i la investigació de situacions d'assetjament.**
- **Detecció precoç i prevenció, perquè actuar quan la violència ja s'ha produït no és suficient.**
- **Garantia efectiva dels drets laborals i econòmics de les dones que pateixen violència masclista, facilitant que el fet de conservar la feina i els ingressos formi part del procés de protecció i recuperació.**
- **Educació afectivosexual i coeducació que formin en la igualtat, el respecte, l'autonomia, el desig i les relacions lliures de dominació.**
- **Prevenció específica de les violències sexuals, també en els entorns digitals.**
- **Responsabilitat empresarial real en la prevenció de les violències contra les dones, generant entorns laborals on cap conducta d'assetjament, intimidació, humiliació o discriminació sigui normalitzada.**
- **Recursos públics suficients per a la prevenció, la protecció, l'atenció i la reparació de totes les formes de violència masclista.**
- **Compromís de les forces polítiques que concorren a les eleccions generals per mantenir i reforçar les polítiques d'igualtat i contra les violències masclistes, amb recursos suficients i sense cap retrocés en els drets de les dones.**

I des de CCOO de Catalunya continuarem actuant als centres de treball, a la negociació col·lectiva i al conjunt de la societat perquè cap dona hagi d'aprendre a conviure amb allò que mai no hauria d'haver estat normalitzat.

#NoÉsAmorÉsViolència #25nCCOO #25n2026